

[Landbrugsministeren]

tation på 13.196 kr./ton opkøbt ungtrekrop. Hertil skal lægges værdien af mørbrad, som i marts solgtes til 53.969,33 kr./ton, svarende til 971,40 kr./ton opkøbt krop (inkl. tara). Den vejede salgspris udgjorde således 14.167,60 kr./ton opkøbt krop.

På ovennævnte licitation blev der i alt afgivet 67 bud fra danske og udenlandske kødhandlere. Heraf blev i alt 7 bud – alle afgivet af danske firmaer – accepteret.

Da virksomhederne endnu ikke har fået alt kødet udleveret og kødet stadig er genstand for videre handel, finder jeg allerede af den grund ikke at kunne give oplysning om køberfirmaernes navn og hjemsted.

Til *justitsministeren* (26/3 79) af:

Bernhard Baunsgaard (RV):

»Med hvilken begrundelse og til hvilket formål har PET filmet den fuldt lovlige demonstration, som tjenestemand- og funktionærorganisationer afholdt torsdag i København?«

(Spm. nr. 755).

Begrundelse.

Ifølge oplysninger i Ekstra Bladet for fredag den 23. marts 1979 blev der optaget film af den fuldt lovlige demonstration torsdag den 22. marts.

Demonstrationen er anmeldt og foregik uden episoder af nogen art. Det er ofte understreget, at PET ikke beskæftiger sig med lovlig politisk virksomhed, og idet jeg går ud fra, at Ekstra Bladets oplysninger er korrekte, bedes der om oplysning af begrundelse for og formål med filmoptagelsen.

Besvarelse (5/4 79):

Justitsministeren (Nathalie Lind):

Justitsministeriet kan oplyse, at hverken ledelsen i Københavns politi eller ledelsen i Politiets Efterretningstjeneste har fået forelagt og dermed godkendt optagelse af fotos af deltagerne i demonstrationen den 22. marts 1979.

Justitsministeriet er imidlertid gjort bekendt med, at nogle polititjenestemænd i forståelse med politiets personaleorganisationer har foretaget fotografering af nogle deltagere i demonstrationen for eventuelt at bringe nogle fotos i bladet Dansk Politi. Ministeriet

er endvidere bekendt med, at nogle polititjenestemænd ved de storkøbenhavnske politiafdelinger, herunder Politiets Efterretningstjeneste, til privat brug har foretaget fotografering ved den samme lejlighed.

De optagne fotos er under henvisning til det anførte ikke optaget til brug i tjenesten, og de optagne fotos vil ikke blive benyttet i polititjenesten.

Til *ministeren for offentlige arbejder* (26/3 79) af:

Inge Krogh (KrF):

»Finder ministeren det rimeligt, at flere og flere kiosker på stationer og ved færgenhavne drives af DSB fremfor af forpagtere?«

(Spm. nr. 757).

Begrundelse.

De nye kiosker, som oprettes, drives af DSB; flere og flere, der tidligere har været bortforpagtede, overtages og drives af DSB. Det må anses for at være en tilsidesættelse af det private erhvervsliv.

Besvarelse (2/4 79):

Ministeren for offentlige arbejder (Ivar Hansen):

I begrundelsen siger forespørgeren, at »de nye kiosker, der oprettes, drives af DSB«, og at »flere og flere, der tidligere har været bortforpagtede, overtages og drives af DSB«. I denne forbindelse udtrykker forespørgeren, at dette må anses for at være en tilsidesættelse af det private erhvervsliv.

Vi står her igen over for den ikke usædvanlige misforståelse, at det er DSB, der driver de kiosker og butikker, der findes på DSBs områder. Dette er ikke tilfældet, og jeg skal derfor kort forklare, hvorledes forpagtningssystemet hos DSB er opbygget.

Det er DSB, der ejer de kiosker og butikker, der findes på DSBs områder. Sådan har det været i ganske mange år. Men driften af disse kiosker og butikker har altid været bortforpagtet til private.

Indtil begyndelsen af halvfjerdserne var blad- og tobakskioskerne bortforpagtede til en sammenslutning af forhandlere ved navn Bladhandlerforbundet, og chokolade- og frugtkioskerne var bortforpagtede til en chokoladefabrikant i Jylland. Da dette system